

Leeve de leut! 2006

W'emme gin dol, eej laang leeve de leut, mun zuur
gezicht mot eve op de teut. Nou gaon de vonke uit de
keie slaon, en zal de botter tege 't zolder gaon.

Karreneval in Roosendaol, is ut féést vor òòns
allemaol. Saome'nouwe we ut gaonde, waant dan
Tullepetaone, kund'eel de wèèrld aon.

Wittokwattis un eel jaor is 't ier leutig, nie waor? Dan
fééste we ier, dan feeste we daor. Keserte in ut
Vrouwen'of, dun Draoi van de Kaai, daor staon'k in
lichterlaoi. Mar toch lacht eel mun art pas as 't Swaree
wir begient, dan straol ik waant Roosendaol ziengt!

't Is alle daoge kerremus, de leut kan nie op, ne
Tullepetaon die staot op zun kop. Zied'al de roare
snoes'aone dur eige es zijn as nar of arlekijn. We
geve'n um van jetje, un lach op òòns smoel, da
gif'd'oew un eel rijk gevoel.